

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nadejda Onoi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Nadejdei Onoi împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ, constatarea vechimii în muncă ca funcționar public și obligarea calculării pensiei ca funcționar public,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Căușeni, casată hotărârea Judecătoriei Căușeni din 21 martie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 16 decembrie 2015, Nadejda Onoi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea calculării pensiei ca funcționar public.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 01 aprilie 1991, a fost angajată în cadrul Primăriei sat. Baccelia, r-nul Căușeni în funcția de contabil casier și răspunzător de evidența militară, dar, de fapt, exercita funcția de percepător fiscal, care, conform Hotărârilor Guvernului RM nr. 636 din 10 iulie 1991 și nr. 544 din 15 iunie 1999, a fost trecută în funcția de specialist în probleme fiscale.

Menționează că, administrația primăriei, contrar Hotărârilor Guvernului enunțate, a omis ajustarea funcției deținute cu funcția de percepător fiscal exercitată de fapt, ceea ce a generat calcularea incorectă a pensiei.

Susține că, conform procesului-verbal nr. 3 al ședinței Comisiei de atestare extraordinară a primarilor din r-nul Căușeni din 23 iunie 1998, funcția pe care o îndeplinea de fapt în cadrul primăriei, era de specialist de categoria a II-a în problemele încasării impozitelor.

Invocă că, la 19 august 1999, în baza deciziei Consiliului comunei Baccelia nr. 5/2, a fost transferată în funcția de fapt deținută până atunci și, anume, de -perceptor fiscal principal al primăriei, în care a activat până la 30 decembrie 2011.

Afirmă că, începând cu data de 05 iunie 2006, beneficiază de pensie pentru limita de vârstă, însă, reieșind din stagiul de cotizare realizat în serviciul public, consideră că, urmează să-i fie stabilită pensia de funcționar public.

Relevă că, la 14 septembrie 2015, a depus o cerere la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Căușeni, prin care a solicitat de a i se calcula și atribui pensia de funcționar public, deoarece întrunea toate cerințele legale.

Susține că, prin răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Căușeni din 28 septembrie 2015 a fost respinsă cererea sa pe motiv că, nu întrunește stagiul de cotizare necesar stabilirii pensiei ca funcționar public.

Consideră că, în stagiul de cotizare în serviciul public urma să fie inclusă și perioada de activitate, începând din 01 aprilie 1991 până la 18 august 1999, desfășurată în funcția de contabil casier și răspunzător de evidența militară în cadrul Primăriei sat. Baccealia, r-nul Căușeni. Astfel, stagiul de funcționar public urma să fie calculat începând cu 01 aprilie 1991 și nu din 19 august 1999 până la 30 decembrie 2011, stagiul suficient pentru a beneficia de pensia de funcționar public, mai mult ca atât, perioada, în care a fost înscrisă în carnetul de muncă funcția de contabil casier, a fost recunoscută ca funcție de perceptor fiscal și se încadrează în nomenclatorul funcțiilor publice.

Solicită obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Căușeni de a emite o decizie cu privire la stabilirea pensiei de funcționar public și includerea perioadei de activitate exercitată în funcția de perceptor fiscal în cadrul Primăriei sat. Baccelia, r-nul Căușeni (10 iulie 1991 – 19 august 1999) în stagiul de cotizare realizat în funcția publică.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta și-a concretizat pretențiile, solicitând constatarea perioadei de la 10 iulie 1991 și până la 19 august 1999 ca vechime în muncă realizată ca funcționar public, obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Căușeni de a o transfera de la pensia pentru limita de vârstă la pensia pentru funcționar public, începând cu data depunerii cererii, cu achitarea pensiei de funcționar public și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 21 martie 2016 acțiunea a fost admisă integral, a fost constatată perioada 10 iulie 1991–19 august 1999 vechime în muncă în calitate de funcționar public, a fost obligată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Căușeni să o transfere pe Nadejda Onoi de la pensia pentru limita de vârstă la pensia de funcționar public, începând cu data depunerii cererii, cu achitarea pensiei ca funcționar public din data respectivă și au fost încasate din contul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Căușeni în beneficiul Nadejdei cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1 000 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Căușeni neîntemeiat a respins cererea reclamantei de a include în stagiul de cotizare pentru pensia de funcționar public perioada 01 aprilie 1991

– 19 august 1999, or, în cazul dat, administrația publică locală a omis indicarea corectă a funcției deținute de reclamantă în carnetul de muncă al acesteia, iar pârâta urma să ia în considerație procesul-verbal nr. 3 al ședinței Comisiei de atestare extraordinară a primarilor din r-nul Căușeni din 23 iunie 1998 și formularul de atestare din 10 august 1998, din care cu certitudine s-a constatat că, reclamanta a exercitat atribuțiile percepătorului fiscal până la 19 august 1999.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016 a fost admis apelul declarat de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Căușeni, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel, respingând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, funcția de percepător fiscal cu categoria de salarizare ca funcționar public în statele de personal a primăriilor orașelor și satelor (comunelor) a fost inclusă pentru prima dată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 766 din 09 august 1999, odată cu introducerea funcției respective în statele-tip a aparatului primăriilor prin Hotărârea Guvernului RM nr. 544 din 15 iunie 1999, în vigoare din 24 iunie 1999. Astfel, activitatea Nadejdei Onoi în perioada 01 aprilie 1991 până la 19 august 1999 în calitate de contabil-casier în cadrul Primăriei sat. Baccealia nu constituie activitate în serviciul public.

La data de 06 decembrie 2016, Nadejda Onoi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural și au fost apreciate arbitrar probele importante la soluționarea cauzei.

Menționează că, instanța de apel, la 11 octombrie 2016, a examinat apelul în absența sa, fără a-i comunica data și ora ședinței de judecată, motivând că, ședința de judecată din 27 septembrie 2016 a fost amânată pentru data de 12 octombrie 2016, fapt pentru care a semnat în recipisă.

Susține că, instanța de apel a propus stabilirea ședinței pentru data de 11 octombrie 2016, însă având în vedere că, reprezentantul său era implicat în alt proces, a fost contramandată ședința pentru 12 octombrie 2016. Astfel, consideră că, instanța de apel a admis o situație confuză cu referire la data stabilită, încălcându-i drepturile procedurale.

Invocă că, instanța de apel, a primit cererea de apel cu încălcarea prevederilor art. 360 alin. (1) lit. a), b) și ale art. 365 alin. (3) CPC, deoarece nu a verificat competența și împuternicirile vicepreședintelui Alexei Sîci de a semna cererea de apel din numele Casei Naționale de Asigurări Sociale, urmând să constate faptul depunerii cererii de apel de o persoană care nu este în drept să declare apel și să restituie apelul în conformitate cu prevederile art. 369 alin. (1) lit. d) CPC.

În acest sens afirmă că, Alexei Sîci nu este conducătorul Casei Naționale de Asigurări Sociale, iar pentru a contesta hotărârea primei instanțe cu apel, urma să fie împuternicit de către conducătorul Casei Naționale de Asigurări Sociale,

conform prevederilor art. art. 75, 80 și 81 CPC - drept cu care nu a fost delegat, or, în confirmare nu a fost prezentată nici o probă.

Consideră că, instanța de apel a emis o decizie contradictorie cu circumstanțele cauzei, deoarece conform Hotărârilor Guvernului RM nr. 636 din 10 iulie 1991 și nr. 544 din 15 iunie 1999, funcția de socotitor-casier a fost recunoscută și trecută în funcția de specialist în probleme fiscale. Prin urmare, este indubitabil faptul că, ea în perioada de 10 iulie 1991 – 19 august 1999 a îndeplinit funcția de socotitor-casier și de specialist în probleme fiscale, care, prin Hotărârea Guvernului RM nr. 544 din 15 iunie 1999, a fost recunoscută ca funcție publică.

Astfel, califică ca eronată și contradictorie concluzia instanței de apel precum că, activitatea sa de la 10 iulie 1991 – 19 august 1999 în calitate de contabil-casier în cadrul Primăriei sat. Baccelia nu constituie activitate în serviciul public.

Mai invocă că, instanța de apel a apreciat arbitrar și incorect probele prezentate în susținerea poziției sale și, anume, formularul de atestare și procesul-verbal nr. 3 al ședinței Comisiei de atestare extraordinară a primarilor r-nul Căușeni din 23 iunie 1998, conform căruia a fost indicat că, funcția de fapt deținută este de specialist de categoria II în problemele încasării impozitelor – perceptor fiscal, or, aceste probe confirmă activitatea sa efectuată în exercitarea obligațiilor de serviciu, activitate, de fapt, de perceptor fiscal.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Nadejda Onoi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Nadejda Onoi asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Nadejdei Onoi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nadejda Onoi se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic